
PRIPREMANJE ZA SVRŠETAK SVEGA

By David Wilkerson

October 6, 2008 U svojoj Prvoj poslanici Crkvi Petar govori o posljednjim danima te izjavljuje: "Blizu je svršetak svega; prema tome, budite umjereni i trijezni da se možete posvetiti molitvi! Prije svega, imajte žarku ljubav jedan prema drugomu; jer ljubav oprašta mnoge grijeha " (1 Pt 4,7-8).

Posljednje dane Petar spominje i u svojoj Drugoj poslanici. Štoviše, u toj poslanici govori i o svome vlastitom ograničenom vremenu na zemlji. Crkvi kaže: "...brzo ću ostaviti svoj šator" (2 Pt 1,14). Drugim riječima: "Bog mi je pokazao da je moje vrijeme na zemlji kratko."

Petar je znao da će ga Gospodin ubrzo uzeti kući. Međutim, prije nego se to dogodilo, Duh Sveti dao je tom učeniku riječ za Crkvu o samim posljednjim danima. I tako, u njegovoj Drugoj poslanici čitamo posljednje riječi umirućeg pastira vjernicima za koje je bio odgovoran.

Ovaj pobožan čovjek potpuno je bio svjestan da svijet nikada neće vjerovati njegovoj poruci u vezi sa zadnjim danima. Jasno, Petrova poruka bila je za novozavjetnu Crkvu, kako za vrijeme kad ju je pisao, tako i za svaku sljedeću generaciju vjernika. Bila je to poruka upozorenja, kao što proriče:

"A bilo je i lažnih proroka u izabranom narodu, kao što će i među vama biti krivih učitelja, koji će kradom unijeti pogubna krivovjerja ... Iz lakomosti iskorišćavat će vas izmišljenim riječima ...
... na koncu vremena pojavit će se izrugivači, koji će živjeti prema vlastitim požudama i pitati: 'Gdje je njegov obećavani dolazak? Otkada su umrli naši očevi, i dalje sve ostaje kako je bilo od početka stvorenja.' ... (Oni), utonuli u požudu počinjanja ružnih grijeha, idu za tijelom i preziru vrhovništvo Gospodnje. Oni, obijesni i drski, ne boje se uvredljivim riječima napadati Slave ...

Ali će doći dan Gospodnji kao lopov; u taj će dan nebesa iščeznuti s velikom lomljivom, počela će se u ognju rastopiti, a zemlja se sa svojim ostvarenjima neće više naći.

Budući da će se ovo sve tako raspasti, kakvi sve onda morate biti svetim življenjem i pobožnošću dok očekujete dolazak dana Božjega, dolazak kojim će se nebesa u plamenu raspasti, a počela u ognju rastopiti" (2 Pt 2,1-3;3,3-4;2,10;3,10-12).

Kao kršćani, mi vjerujemo Riječi Božjoj da takva vremena dolaze te primamo Duhom vođena upozorenja od današnjih Božjih svetih stražara. Mi doista vidimo "prste čovječje ruke koji pišu ..." (Dn 5,5).

No još se uvijek pojavljuje jedno važno pitanje za svakoga današnjeg kršćanina kao što se moralo pojaviti i za sve vjernike u Petrovo vrijeme.

Pitanje koje se pojavljuje za mnoge kršćane glasi: Kako se pripremamo za burne događaje koji dolaze? Mislim da je normalno željeti saznati kako ćemo preživjeti strašna vremena koja dolaze. Kad oluja udari uništavajući sve korijene mogućnosti oporavka, što ćemo raditi u vezi sa zaposlenjem, stanovanjem, hranom, odjećom? Kao djed, brinem se za budućnost svoje djece i unučadi pitajući se: "Kako će uspjeti preživjeti u vremenima koja dolaze?" Vjerujem da je to pravovaljana zabrinutost svakoga Isusovog sljedbenika.

Nevjerojatno, ali Petar ne daje savjet za fizičko ili financijsko pripremanje. Ništa ne kaže kamo da stavimo novac da ga sačuvamo, ništa ne kaže kako da se suočimo s krizom stanovanja, ništa ne kaže kako da preživimo globalno zatopljenje ili inflaciju. Petar jednostavno ne ulazi u to. Zašto?

Vjerujem da je to zbog toga što je Petar već iskusio siromaštvo i u svemu tome iskusio je Božju vjernost. S obzirom da je Petar doslovce slijedio Kristove stope, živio je bez novca. Da bi jeli, učenici su pabirčili po njivama. Kad su u jednom trenutku trebali novac, Isus je rekao Petru da pogleda u usta ribi gdje je našao stater.

Petar je znao da to znači spavati pod zvijezdama, bez kreveta, bez jastuka. On je slijedio Isusa bez posla i bez ikakvih sredstava za život. Imao je odjeću za jednu promjenu i jedan par sandala. Ukratko, svakoga je dana za svoje potrebe ovisio o Božjoj skrbi. I iz dana u dan vidio je da se te potrebe vjerno ispunjavaju.

U svojoj poruci o posljednjim danima, Petar se ne usredotočuje na ispunjenje tih potreba, nego na važnost pripremanja našeg srca. Zbog toga kaže: "Budući da će se ovo sve tako raspasti, kakvi sve onda morate biti svetim življenjem i pobožnošću ..." (2 Pt 3,11).

Pred onim što dolazi, Petar se bavi stvarima karaktera. Apostol nas u biti pita: "Što je u ovim posljednjim danima u vašem srcu? Što postajete sad kad se približava kraj vremena? Već znate da će se Bog brinuti za vaše fizičke stvari, no pripremate li se duhovno?"

Ako vam to zvuči neobično, pogledajte što je Isus htio reći o pripremanju za posljednje dane. I on nam je ostavio vrlo mali savjet u vezi s fizičkim pripremanjima za potresanje na kraju vremena. Kao i Petar, i Isus je upozoravao na dolazak nemirnih vremena: bit će ratovi, glasine o ratovima, etnički i plemenski sukobi, glad, zemljotresi, progonstvo, poplava bezakonja zbog koje će ljubav mnogih ohladnjeti. Predskazao je i da će na Jeruzalem doći vojska koja će sve strašno razoriti i srušiti hram do zemlje.

U vezi s tim strašnim potresanjem, Isus malo govori o preživljanju u ta vremena. Ne govori kako se pripremiti za gubitak doma ili posla ili za gospodarski krah. Naprotiv, on nas upućuje: "Ne brinite se tjeskobno i ne govorite: Što ćemo jesti, ili što ćemo piti, ili u što ćemo se obući?! – to sve traže pogani – jer zna Otac vaš nebeski da vam je to sve potrebno" (Mt 6,31-32).

Petar odzvanja Isusovim riječima kad kaže: "Blizu je svršetak svega; prema tome, budite umjereni i trijezni da se možete posvetiti molitvi" (1 Pt 4,7). Ukratko, on kaže: "Tu je osnovna uputa za pripremu za svršetak vremena: budite trijezna uma. Ostanite mirni bez obzira što se događa. Nema potrebe za panikom. Umjesto toga, sve to donosite u molitvu."

Mnogo je kršćana sada u stanju panike. Ljudi koji su čitav svoj život svjedočili da je Bog njihov čuvar sada pužu od straha dok se gomilaju olujni oblaci. Njima Petar vrlo jednostavno kaže: "Sve svoje prirodne osjećaje donesite pod nadzor vjere."

Zatim, Petar nam kaže da sve donosimo Bogu u molitvi: "...posvetite se molitvi" (1 Pt 4,7). Naše ćemo tjeskobe u vezi s ovim vremenima moći nadzirati jedino traženjem Gospodina. Prema Petru, što crnje stvari postaju, više trebamo hodati u miru i počinku Duha Svetoga.

U ovom trenutku sekularni svijet očajnički pokušava naći mir u kaosu. Prema Wall Street Journalu, korporacijski i drugi vođe na vrlo stresnim poslovima okreću se jogi, mantrama, pjevušenju kineskih molitava. A mi kršćani imamo Boga koji obećava da će nas sačuvati u savršenom miru ako svoje umove čvrsto držimo na Kristu bez obzira što se na svijetu događa.

Petar nam govori da bismo se u ova vremena trebali brinuti za jedno iznad svega drugoga. Što bi trebala biti ta najvažnije stvar? Odgovor, posljednji poticaj ovoga umirućeg apostola, nalazimo u

sljedećem retku. Petar piše: "Prije svega, imajte žarku ljubav jedan prema drugomu; jer ljubav oprašta mnoge grijeha" (1 Pt 4,8).

Petar ukratko iznosi: "Ako želite znati što znači preživljavanje – vidjeti kako Bog vodi svoj narod kroz ova vremena – tada pokazujte bezuvjetnu ljubav svojoj braći i sestrama. Sve to u vezi je s budućnošću Kristove Crkve."

Ono što Petar ovdje kaže naša je najvažnija briga. U svjetlu velikog milosrđa koje je Bog pokazao svakome od nas – u svjetlu njegova bezuvjetnog opraštanja naših prošli grijeha i njegove milosrdne strpljivosti prema nama – s milošću trebamo posegnuti za onima koji su sagriješili protiv nas i oprostiti im kao da nikada nisu počinili te grijeha.

Možda ćete se pitati: "Kakve veze ima opraštanje s krajem vremena?"

Možda se osjećate razočarani s naslućenim obećanjem u naslovu ove poruke "Pripremanje za svršetak svega" Dok ste čitali naslov, možda ste mislili: "Odlično, pastor Dave točno će nam reći kako preživjeti u ova uznemirena vremena." Već sam na pola svoje propovijedi i vjerojatno mislite da niste ništa od toga od mene primili.

To je bilo mišljenje i jednoga kršćanina koji je nedavno pisao našoj službi. Rekao je: "Vjerno ste nas upozoravali na ekonomski holokaust koji ste vidjeli da dolazi. Vjerujem da ste vi pravedan čovjek. Ali sigurno će vam isti Duh Božji koji vam je pokazao te dolazeće stvari pokazati i kako da preživimo. Dobar Bog nas ne bi upozoravao, a da nam ništa ne bi rekao što da radimo da prođemo kroz tu oluju. Molim vas, dajte nam jednu riječ."

Drugi kršćanin je pisao: "Osjećam se prevarenim. Tražio sam vas financijski savjet u vezi s tim kamo da uložim svoj novac i kako da spasim obitelj kad gospodarstvo uđe u depresiju. Rekli ste mi da molim i tražim Duha Svetoga za vodstvo. To je ista stara isprazna teološka priča. Meni su potrebni konkretni odgovori."

Ljubljeni, ono što vam sada govorim jest Gospodnja konkretna riječ o tom predmetu. Petar je definitivno bio svet čovjek i kroz njega nam Duh Sveti pokazuje točno ono što Bog govori o tome kako da se suočimo s tim posljednjim danima. On nam govori vrlo jasno: "Evo što je najvažnije, vaša najvažnija priprema: pripremite si srce. Ako se s time ne pozabavite, sve drugo je uzalud. Na svršetku svega, ostanite mirni. I ostanite na svojim koljenima. A iznad svega, neprestano prakticirajte milosrđe i ljubav prema svojoj braći i sestrama. Opraštajte i pokrivajte njihove grijeha." "Ljubav oprašta mnoge grijeha" (1 Pt 4,8) ili kao što to kaže drugi prijevod: "Ljubav će pokriti mnoštvo grijeha."

U ovom posljednjem retku, zapovjedbano nam je da "pokrivamo" grijeha izvršene protiv nas, što znači, ne smijemo iznositi grijeha drugih. "Služite jedan drugoga – svaki milošću kakvu je primio – kao dobri upravitelji mnogovrsne Božje milosti" (1 Pt 4,10). Onoga tko vas je povrijedio ili ranio? Onoga tko je širio tračeve o vama? Prema Isusu, ako ne oprostite i ne pokrijete taj grijeh, vi ste poput onoga čovjeka kome je bio oprostjen veliki dug, ali koji je kasnije davio drugoga koji je njemu malo dugovao.

Dopustite mi da vam dam kratak uvid u to zašto je ova stvar opraštanja tako važna u ova vremena Našu crkvu Times Square pohađa preko stotinu etničkih skupina. Ovdje je Krist u bratskoj ljubavi ujedinio mnoge rase i etničke skupine. Iznad vrata naše crkve stoji natpis: "Crkva čija je ljubav građenje", a ta ljubav je Isus.

Shvatio sam da to rasno jedinstvo našu crkvu čini metom pakla. U svijetu rasne mržnje i plemenskih sukoba, Bog je nas blagoslovio snažnim svjedočanstvom. Jednostavno rečeno, Isus je sredstvo koje ruši svaku barijeru, uključujući i onu rasnu.

Nekoliko puta u povijesti naše crkve osjetili smo bijes demonskih sila koje su dolazile protiv našega divnog jedinstva u Kristu. Ne postoji veće oružje iz pakla od neopraštanja među vjernicima.

Možda ćete reći: "Ali ja nikome ništa ne zamjeram. U meni nema nikakve gorčine ni prema kome. Imam čistu ljubav za moju braću i sestre. Kad netko sagriješi protiv mene, nikada ne iznosim njegov prijestup. Ne vidim kako bi se Petrova opomena odnosila na mene. Što on ima meni reći o pripremanju za svršetak svega?"

Istina je to da se ova Petrova poruka odnosi na budućnost Crkve Isusa Krista. Vidite, Bog priprema svoju Crkvu za izlivanje Duha u posljednjim danima. Prema prorocima, kad će svijet biti usred potresanja, Duh Sveti doći će na zemlju s velikim valom ispunjavajući narod Božji radošću. Međutim, to se neće dogoditi u crkvi gdje su ljudi puni zamjerki i gdje povrede nisu riješene.

Petar nas pita: "Želite li biti spremni za ono što dolazi? Želite li biti potpuno spremni kad se sve zatrese? Onda se pobrinite da nemate ništa u srcu što bi sprečavalo rijeku Duha Božjega. Pred nama je nešto divno. Pobrinite se da ne ostanete isključeni iz toga."

Što znači to izlivanje Duha Svetoga u posljednjim danima? Proroci – od Izaije, Jeremije i Ezekiela pa sve do malih proroka – otkrivaju da će u posljednje dane Duh Božji još jednom pasti na pripremljen narod. O tom se događaju govori kao o "kiši žetve". Obećano je da će ona biti čak i veća od "rane kiše", što je bilo silno izlivanje Duha na Pentekost.

Proročanstvo o kiši odnosi se na dvije kiše koje su svake godine bile u Izraelu. Rana ili prva kiša dolazila je u jesen, natapajući tek posijano žito. To karakterizira ono što se dogodilo na Pentekost kad je pala "prva kiša" u velikom izlivanju Duha Božjega. Ta kiša natopila je sjeme Riječi te je ono raslo i širilo se tako da je postalo Crkva svjetskih razmjera koju danas vidimo.

Izraelova "kasna kiša" dolazila je u proljeće da žito sazrije, upravo prije žetve. Zaharija govori o toj kasnoj kiši, o izlivanju Duha Svetoga u posljednje dane: "Molite Gospoda za kišu u vrijeme kasne kiše jer Gospod tvori oblake i daje kišu za svaku biljku na polju" (Zah 10,1).

Mojsije je rekao da jednostavno ne može biti žetve bez još jedne kiše. Gospodin je kroz njega rekao Izraelu: "Zato, ako doista poslušate zapovijedi koje vam danas izdajem ... davat ću vašoj zemlji kišu u pravo vrijeme: u jesen i u proljeće, i moći ćeš sabirati svoje žito, svoje vino i svoje ulje" (Pnz 11,13-14).

Na kraju nam Joel daje živu sliku kako to izgleda kad dođe ova kiša za žetvu:

"O zemljo, ne boj se! Budi sretna, raduj se, jer Jahve učini djela velika. Zvijeri poljske, ne bojte se; pašnjaci u pustinji opet se zelene, voćke daju rod, smokva i loza nose izobila. Sinovi sionski, radujte se, u Jahvi se veselite, svojem Bogu; jer vam daje kišu jesensku u pravoj mjeri, izli na vas kišu, jesensku i proljetnu kišu kao nekoć.

Gumna će biti puna žita, kace će se prelijevati od vina i ulja. 'Nadoknadit ću vam godine koje izjedoše skakavac, gusjenica, ljupilac i šaška, silna vojska moja što je poslao na vas.' Jest ćete izobila, jest ćete do sita, slaviti ćete ime Jahve, svojeg Boga, koji je s vama čudesno postupao. (Moj se narod neće postidjeti nikad više.) 'Znat ćete da sam posred Izraela, da sam ja Jahve, vaš Bog, i nitko više. Moj se

narod neće postidjeti nikad više" (Jl 2,21-27).

Joel u biti govori: "Probudi se, Crkvo! Pogledaj oko sebe! Ono što vidiš da se događa bilo je prorečeno. To je početak kiše, Gospodin je stvorio obećavajuće oblake pune vode. Duh sve priprema za posljednju veliku žetvu."

Sotona zna da će doći ova posljednja kiša i da će slijediti veličanstvena žetva. Sotona zna što je zapisano u Riječi Božjoj i odlučio je pod svaku cijenu spriječiti veliku žetvu za koju zna da dolazi. Upustio se u žestok napad na Crkvu koristeći svako moguće oružje da bi uklonio mir od naroda Božjeg. I doista, mnogi su kršćani svladani tamom koja sad pokriva zemlju. Sve to pokrenuto je žestokom sotoninom aktivnošću.

Tmina i strah koji vise nad svakom nacijom ostavljaju ljude bespomoćne. Ovdje u našoj zemlji, sudovi su donijeli zakone koji veličaju perverzije, sve protiv volje naroda. Pravednu dušu to boli. Rezultat je beznađe i stres koji slabe duh te čak uzrokuju fizičke bolesti.

U Domu Božjem grijeh se podcjenjuje, a pakao odbacuje. Episkopalna se crkva rascjepljuje zbog homoseksualnih brakova. U isto vrijeme crkve evanđeoske baštine – one od kojih se očekuje da budu bakljonoše Riječi Božje – sve su usredotočenije na zemlju nego na nebo i svoju snagu troše na pokrete koji nisu usredotočeni na Krista.

Danas čujem pobožne ljude kako pitaju: "Jesmo li nadgriješili vrijeme milosti? Hoće li naša generacija ostati poznata samo po nefunkcionalnim obiteljima te suhim i mrtvim crkvama? Hoćemo li usahnuti kao Izrael u Starom zavjetu?"

Ne, prema prorocima! Bog će se dići usred tame i svojim Duhom početi kišiti po svome posljednjem Domu.

U Hagajevo vrijeme, narod se Božji pokunio jer se potpuno usredotočio na prošlost. U Hagajevo su vrijeme Izraelci bili obeshrabreni nad novim hramom koji su gradili. To je djelo izgledalo tako beznačajno naspram veličanstvenoga bivšeg hrama. Dok su se prisjećali sve prošle Božje slave, očajno su plakali nad skromnom kućom pred sobom. Hagaj je pitao narod: "Ima li još koga među vama koji vidje ovaj dom u njegovoj staroj slavi? A kakva ga sada vi vidite? Prema onome, nije li to ko ništa u vašim očima?" (Hag 2,3).

Ljubljeni, isto pitanje vrijedi i danas. Možda se prisjećate velikih probuđenja prošlosti kad je Duh snažno padao i mnogi su se spasili. Recite mi, vidite li i vi život Crkve danas kao ništa u usporedbi s onim u prošlim vremenima? Možda ste obeshrabreni nad time koliko je Dom Božji propao u snazi tijekom vašega života.

Kažem vam, riječ koju je Bog dao Hagaju za svoju Crkvu vrijedi i za nas danas: "... moj duh posred vas ostaje ... Slava ovoga drugog Doma bit će veća nego prvoga – riječ je Jahve nad Vojskama. I na ovom ću mjestu dati mir" (Hag 2,5.9).

Kad je na Pentekost pala "rana kiša", Petar je bio nazočan. Na Pentekost je Duh Sveti pao na pripremljene ljude koji "svi bijahu jednodušno na istome mjestu" (Dj 2,1). Dakle, što se misli pod time da su bili "jednodušni"? Jednostavno rečeno, kroz njih je tekla milost. Dopustite mi objasniti.

Pogledajte ljude koji su bili u tom prizoru na Pentekost, ljude koje mi danas smatramo crkvenim

ocima. Neki od njih teško su sagriješili protiv Gospodina i protiv svoje braće. Svi su trebali oprostjenje i da im grijesi budu pokriveni ili crkva nikada ne bi napredovala u djelu koje je Duh htio činiti.

Pogledajte Petra. Užasno je pohulio, povrijeđivši Isusa kao i druge učenike. Crkveno tijelo oprostilo je Petru i pokrilo ga tako da se njegova prošlost nikada nije mogla držati protiv njega. Pogledajte Jakova i Ivana, "sinove groma". I oni su žalosno sagriješili sablaznivši ostale učenike kad su držali da su veći od ostalih. I njima je bilo oprošteno i grijeh im je bio pokriven.

Zapravo, svatko nazočan onoga dana mogao je reći: "Čekaj malo, Petre! Tko te ovdje postavio vođom? Pa ti si se odrekao Krista." Nitko to nije učinio jer su njihova srca bila pripremljena kroz milosrđe. Kad je na Pentekost Duh došao u velikom izlivanju, bili su spremni primiti ga.

Ljubljeni, zbog toga je Petar u svojoj poslanici usredotočen na stvari srca. On je iz prve ruke znao da sve to treba biti izbačeno i oprošteno ili će tijelo spriječiti djelo Duha. Jednako je istina i za današnju Kristovu Crkvu, za nas koji trebamo primiti njegovu silnu kišu za žetvu. Hoćemo li spriječiti to djelo Duha neopraštanjem? Ili ćemo biti pripremljeni, dopuštajući milosrđu da kroz nas teče do drugih?

Kako se vrijeme primiće, ja ništa ne želim u svome srcu što bi sprečavalo djelo Božje. On priprema svoj narod da primi njegovu kasnu kišu. A ja sam odlučio nastaviti činiti upravo kao što nas je Petar uputio: "Budite trijezni. Sve donosite u molitvu. Pokazujte milost svima." Potičem vas da činite isto. Molite za kišu u vrijeme ovoga posljednjeg Božjeg Doma!

Ostavljam vas s ovom snažnom posljednjom slikom: "... i na oblaku opazih nekoga slična Sinu Čovječjemu kako sjedi sa zlatnom krunom na glavi i oštrim srpom u ruci. Uto neki drugi anđeo iziđe iz hrama i povika jakim glasom onomu što je sjedio na oblaku: 'Pošalji svoj srp i žanji, jer je došlo vrijeme da se žanje; dozrela je žetva na zemlji' (Otk 14,14-15). Tako i jest!